

CA 32-1
3

ՍԵՄԻ 4

ՆՈՒՆԻԿԻ ՅԵՐԱԶԸ

БИБЛИОТЕКА
ИНСТИТУТА
ТЕХНИЧЕСКОГО
АНДЖЕНА
СССР

ՆԿԱՐՆԵՐԸ՝ ՍՈՒՐՅԱՆԻՆՈՎԻ

891.995
Ա-38

ՊԵՏՅՐԱՏ 1931 ՅԵՐԵՎԱՆ

Նուռիկը մի որ
ողանալ տեսավ,
ու հորն այդ մասին,
հարց ու փորձ արավ:

Հայրիկը պատմեց,
վոր այդ նա՞մն ողում,
արծվի նման,
թռչում ե, ճախրում:
Վերցնում ե մարդիկ,
բեռ ու կապոցներ,
գիրք ու լրագիր,
հետն ել նամակներ:
— Իսկ մարդիկ, պապան,
բա չեն վախենում,—
հարցրեց հորը,
Նուռիկը վերջում,—
այդ նավից հանկարծ,
վոր ներքե ընկնեն,

56963-66

եւ պրծնում չ'կա,
իսկույն կմեռնեն:
— Ձեն ընկնի, բալիկ,—
ասաց աղջկան,—
այդ բաների դեմ,
միջոցներ ել կան.
Վորպեսզի լինեն
հանգիստ, ապահով,
իրենց կապում են
կաշե թոկերով,
ու յերբ իջնում են,
հասնում են գետնին,
բոլոր թոկերը,
քանդում են կրկին:
Յեվ այսպես շատ բան
Նուռիկը լսեց.
ընկավ մտքի հետ.
եւ հարց չտվեց:

Քնեց նունիկը
խոր, հանգիստ քնով,
իր մահճակալում,
խաղաղ, անվրդով:
Ու յերազում նա
տեսավ ողանամ
պատիկ, պսպղուն,
գեղեցիկ ու լավ...
Ողաչուն նույնպես
փոքրիկ՝ իր նման
շատ-շատ վոր լինի,
յոթն-ութ տարեկան:
— Կուզես, վոր թռչես,
ասաց նունիկին, —
յեկ նստեցնեմ
բեզ ողանավին:
տանեմ Յերևան,
Թիֆլիս ու Բագու,
ապա յետ բերեմ,
Մեղրի, Ղամաղու:

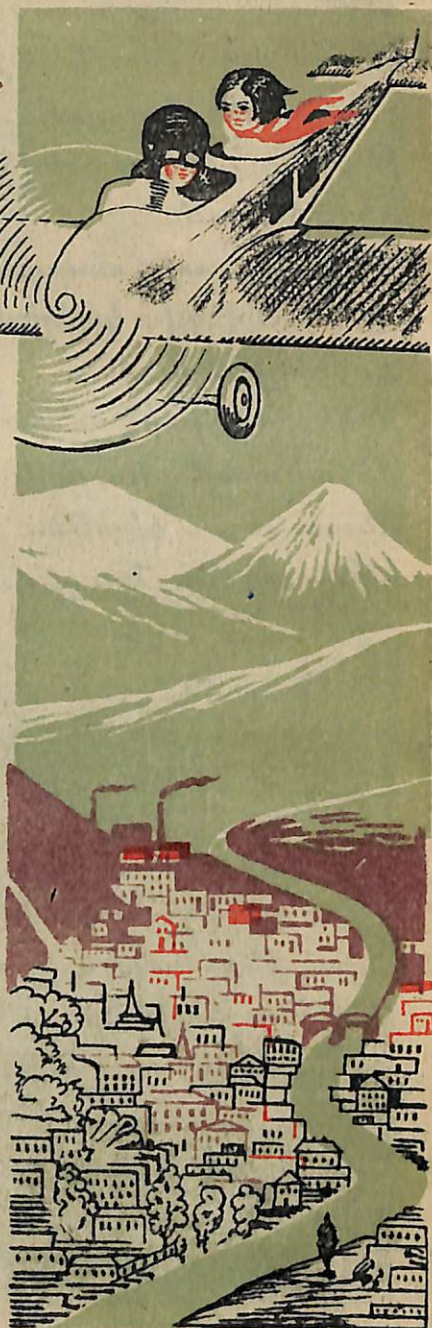
Կամ յեթե կուզես,
թռչենք մենք Մոսկվա,
նորությունները
դու տես այս տարվա:
— Հա, Մոսկվա կուզեմ,
նունիկը ասավ, —
րնկեր Լենինին
մի տեսնեմ յես լավ:
Հետո յել... գիտե՞ս...
մի... տեսնել կուզեմ...

մի Մոսկվա հասնենք,
հետո յես կասեմ...
Ու մեր նունիկը
շափազանց հուզված,
նստեց ողանավ,
հույսերով տարված:

III

Թռան, գնացին,
անցան ձոր ու սար,
ողանալն ել շատ
արավ վեր ու վար:
Անցան Յերևան
ու Լենինական,
Լոռվա վրայով,
մտան Վրաստան:
Թիֆլիսը բարձրից
գեղեցիկ է շատ,
տները կարծես,
նախշեր են հատ, հատ
իռիկ վարար Քուռը՝
փայլուն, սպիտակ,
ու վառ Զազեսը՝
հագարակրակ:

Բա լեռնաշղթան
սիրուն կովկասի,
այնքան շքեղ է,
լեզվով չի ասվի: —
Սարերը բարձր,
վիթխարի, հսկա,
ձյունե գլխարկով,
ու միշտ արևկա.
մարմինը թաղած
բամբակ ամպերում,
իրենք վերևից
հսկում են, նայում:
Հասան Արմավիր,
միքի՛ վեր յեկան,
վոր բաներ վերցնեն
իրենց պետքական.
ու նորից թռան,
հասան Ռոստով,
ուղիղ գծով ել —
այնտեղից Խարկով:

վերջապես հասան
 Մոսկվա իրիկվան.
 քաղաքի վրա
 նախ պտույտ յեկան. —
 հազար ու հազար
 լամպեր ելեկտրյան,
 Նուռիկը յերբեք
 չի տեսել այդքան:
 Փոքրիկ ողաշուն
 Մոսկվան լավ գիտեր.

Նուռիկին մեկ-մեկ
 ասում, պատմում եր:
 — Ես եւ Իւլիչի
 դամբարանը նոր,
 մոտը կանգնում ե
 պահակ ամեն ուր.
 կառուցված ե նա
 գույն-գույն քարերից,
 և ամեն մեկը
 բերած մի տեղից:

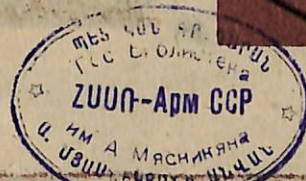
— Հայաստանից ե.
 ու նոր ե յեկել,
 իմ ողանավով
 այսօր եմ բերել,—
 ասաց ողաչուն
 ու մեր Նունիկին
 ներկայացրեց
 կանգնած պահակին:
 — Ե, բարև, բարև,
 հարավի աղջիկ,
 սևաչյա, սիրուն,
 դու հոկտեմբերիկ,
 գնան, մոտեցիր,
 Մեծ Հենինին տես,
 յերբ վերադառնաս,
 ձերոնց կպատմես:
 Ասա բոլորին
 դու Հայաստանում,
 վոր մանուկներին
 նա շատ եր սիրում
 ու դուք ել նրան
 պիտի շատ սիրեք,

իր պատգամները
 անշեղ կատարեք:
 Մեկ ել Նունիկը
 հանկարծ նկատեց,—
 զիմացի պատին
 հրավառ գրեր:
 Գրված ե պատին՝
 «Սովորիր անվերջ
 վոր սոցիալիզմի
 կառույցող լինես»:
 Պատգամն եր դա մեր
 անմահ Հենինի,
 վոր թողել եր նա
 յերեխաներին:
 Նունիկի մտքում
 այդ գրերը հուր
 տպվեցին ասես,
 մեխվեցին ամուր:
 Պատգամն այդ իր դեմ
 հուրհուրում եր դեռ,
 բայց նա այլևս
 դամբարանում չեր:

«ՍՈՎՈՐԻՐ ԱՆՎԵՐՋ
 ՎՈՐ ՍՈՑԻԱԼԻԶՄԻ

ԿԱՌՈՒՅՈՂ ԼԻՆԵՍ »

Նա մանուկներին
 իր շուրջն հավաքել —
 պատմում եր նրանց,
 թե ինչ է տեսել:
 — Գիտե՞ք, ընկերներ,
 Լենինը պառկած...
 ու զարթնեց քնից,
 մնաց շվարած՝
 դարձյալ սենյակն իր,
 նույն, սովորական,
 չկա—վոչ Լենին,
 վոչ Մոսկվա, վոչ բան:

Բայց թե Նունիկը
 դեռ մինչև այսօր,
 հիշում է Մոսկվան,
 յերազը բոլոր,
 ժպիտը դեմքին
 պառկած Իլյիչին.
 ու պատգամը իր՝
 «Անվերջ սովորիր, —
 Սովորիր համառ,
 պայքարիր անվերջ,
 վոր սոցիալիզմի
 կառուցող լինես» —

«Ազգային գրադարան»

NL0405511

400060 400

12649

БИБЛИОТЕКА
ИНСТИТУТА
ВОСТОЧНОЙ АЗИИ
Академии Наук
СССР
БЕИИ
СОН НУНИК
ГАЗ. СССР АЗРИБАНЬ
1 9 3 1

Համարակ. № 1715

Գրավոր. № 6557 (բ)

Հիմ. գեղարվ. Գրավոր № 3180

Տիրաժ 5000